

der kan vindes nogen synderlig Tid ved et særligt Lovforslag om Besættelsen af et enkelt Konsulat, og i Reglen vil Lovgivningsmagtens Bestemmelse derfor først kunne ventes truffen paa Finansloven henimod den 1. April, muligvis et helt Aar efter at vedkommende Post blev ledig. Først da kan Regeringen med Sikkerhed træffe sine Forberedelser til Genbesættelsen. Er den ledige Post et Konsulat paa et fjærntliggende Sted, og skal den besættes med et ulønnet Konsul, kan disse Forberedelser let vare over et halvt Aar. Saa lange Vakancer ere saa meget mere uheldige, som de foran citerede Lovbestemmelser gøre det vanskeligt at skaffe en tilfredsstillende midlertidig Bestyrelse. De bedst kvalificerede Købmænd paa Stedet ere ikke tilbøjelige til at paatage sig Hvervet, naar de maa løbe den Risiko ikke endeligt at blive ansatte, og paa den anden Side vil det i Reglen ikke være gør ligt at sende en Mand herhjemme fra ud som konstitueret under Vakancen, da Loven kun tillader Udenrigsministeriet at give ham Vederlag for Kontorholdsudgifter, men derimod ingen Lønning eller Betaling for eget Arbejde. Har den ledige Post været besat ved en udsendt Konsul, opstaa tilsvarende Ulemper, og den Lønning, der efter Lovgivningen kan tilstaaes en konstitueret udsendt Konsul, vil vistnok altid være ganske utilstrækkelig.

Ogsaa for Gennemførelsen af den ved Lovene af 1893 og 1896 tilsigtede Reform er en Forandring af det her omhandlede Forhold ønskelig. Den nye Ordning — Udsendelse af lønnede Konsuler til de vigtigste udenlandske Pladser — kan ikke gennemføres, og ingen paalidelig Erfaring om dens Nytte vindes, saa længe som de dertil bedst egnede Mænd afskrækkes fra at uddanne sig til den lønnede Konsular-tjeneste, derved at de ikke en Gang med Tryghed kunne vente, at de nuværende faa udsendte Konsuler ved deres Afgang ville blive erstattede ved en ny udsendt Konsul. At det virkelige Forhold er dette, har Udenrigsministeriet rigeligt Bevis for.

Ved det forelagte Lovforslag ville de paapegede Ulemper til Dels fjærnes. De lange Vakancer ville kunne indskrænkes betydeligt, og det vil blive lettere for Udenrigsministeriet saavel at sørge for en betryggende midlertidig Bestyrelse som i Tide at sikre Tilgang af dygtige Mænd til de lønnede Poster.

Det skal endnu tilføjes, at af de 27 i Loven af 1896 nævnte Poster have de 23 siden Konsulatsloven af 1893 været ledige eller ere det i Øjeblikket.

Der er for Tiden bevilget Lønning til 7 udsendte Konsuler og 3 udsendte Vicekonsuler.